

mijmering / outlet

Bij mij in het winkelcentrum, vijfhonderd meter van mijn huis, staan veel winkels leeg. De leegte wordt verhuld met posters van blije en lachende mensen op de etalageruit, of met een outlet waarin niet al te gemotiveerd personeel 'spul' aan de mens

probeert te brengen dat eigenlijk niemand meer wil. Het verschijnsel outlet is een typisch product van onze consumptiemaatschappij, zowel qua inrichting als qua voorraad: lelijk, goedkoop, vervuilend en niet zelden overbodig.

Voor de minder goede verstaander: van outlets word ik dus niet vrolijk! Dus u begrijpt wat er door me heen ging toen ik van de week zag dat ik vanaf 6 november op een halve kilometer afstand terecht kan in een in mijn ogen wel erg bedenkelijke outlet voor, jawel, kerstartikelen! In het betreffende pand staan reeds een stuk of wat uitgeklapte kunstkerstbomen, een etalagepop in een knalroze prinsessenjurk (?) en enkele tientallen metalen rekken waarin al het moois gaat worden uitgestald. En dat twee maanden vóór de kerst! Ik vind die kerstspullenhype al niks, de uitverkoop ervan na 26 december triest, maar de voorverkoop van uitverkoop dieptreurig. Blij word ik dan ook niet van het feit dat ik tot en met begin januari een paar keer per week die treurnis moet aanschouwen. Loop dan om, zult u zeggen en ja, dat zal ik doen, maar ik vind zo'n winkel ook onethisch. Wat laat je als maatschappij van jezelf zien als je mensen verleidt tot het kopen van voornamelijk plastic smakeloosheid die tot voor kort in grote balen afgevoerd werd naar stortplaatsen in minder kapitaalkrachtige landen omdat we er zelf geen raad mee wisten?

Dus stel ik voor dat we gewoon weer, zoals we dat vroeger deden, onze eigen kerstspullen gaan recyclen, want een kerstbal blijft rond, een boom groen, een engeltje wit en een sterretje goud. Gewoon elk jaar weer van zolder - lees: je eigen outlet - pakken wat je vorig jaar mooi vond. Of neuzen in de outlet van de burens.

Waarom, vraag ik me af, willen we toch steeds weer nieuwe rommel ...